

המטרה היא העיקר

מר משה זלצברג

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
 שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
 יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

חב"ד הקימו מוסדות חינוך משלהם - הייתה קהילת חב"ד גדולה במונטריאול, והם היו זקוקים לבית ספר עבור הילדים החסידיים - ולמרכז התורה היו מוסדות משלהם. אולם, בשעה שמוסדות חב"ד שגשגו והתפתחו, מרכז התורה לא כל הצליחו. לא היו להם מספיק תלמידים כדי למלא את כל הכיתות.

לכן, לא ראינו את עתידו של מאיר באותו בית ספר. היו עוד כמה הורים שהיו שותפים לתחושה זו, ולכן החלטנו שאולי כדאי שנפתח בית ספר חדש, מאחר שנראה היה לנו שמרכז התורה עתיד להיעלם בסופו של דבר.

בשלב ההוא החלה הידברות סביב נושא זה ביני לבין אנשי חב"ד, שלא היו נלהבים מרעיון פתיחתו של בית ספר יהודי נוסף במונטריאול. במקום זאת, הם הזמינו אותי ואת יתר ההורים לשלוח את ילדינו לבית הספר שלהם. זמן קצר קודם לכן, הם בדיוק הקימו בניין חדש בשדרות ווסטבורי במונטריאול, כך שהם גם היו ממוקמים במיקום נוח ומרכזי, קרוב לאזור שלנו.

נפגשנו עם אנשי חב"ד הרב שפוץ, הרב גרינגלס והרב גרליצקי, ושוחחנו על הרעיון של הקמת בית ספר במשותף. הפגישה התקדמה כשורה, עד שהעליתי את השאלה: "מי מחליט לגבי המורים עבור הילדים הללו?" הם הסתכלו האחד בשני, הסתכלו עלי, ואז אמרו, "ובכן, יש לנו כבר מורים".

"כן", אמרתי, "אבל אולי נרצה שיהיו גם מורים אחרים, לא רק חב"דניקים".

הם לא היו מוכנים להסכים לכך, וכך הגיעו לקצם הניסיונות שלנו להשתלב כחלק מבית הספר של חב"ד. אך, אז עלה במוחי הרעיון ללכת להיפגש עם הרבי, ולשאול אותו לדעתו בקשר לכל העניין הזה.

«

שמי משה זלצברג. גדלתי בליסבון, פורטוגל, שם עשו הוריי את שנות המלחמה. אחרי שסיימתי את לימודי התיכון, הגעתי לניו יורק ללמוד ב"ישיבה יוניברסיטי" ובמכון הפוליטכני בברוקלין. אחרי נישואיי היגרתי למונטריאול, קוויבק, כדי למצוא עבודה. אני מתגורר במונטריאול מזה כחמישים שנה, ואני מעורה בענייני הקהילה היהודית כאן. המעורבות שלי החלה בעיקר בעקבות דאגתי לחינוכם היהודי והדתי של שלושת ילדיי.

בשנת תשכ"ח (1968), כאשר בני מאיר הגיע לגיל בית הספר, היה במונטריאול בית ספר דתי בסגנון ליטאי שנקרא 'ישיבת מרכז התורה', והיה גם את בית הספר של חב"ד - ה'ליובאוויטש ישיבה'. למעשה, המייסדים של מרכז התורה הגיעו למונטריאול בערך באותה תקופה שבה הגיעו אנשי חב"ד. בהתחלה היה שלב שבו הם עבדו ביחד, אך בסופו של דבר הם התפצלו.

לעבוד את ה'. וזה טוב. בסופה של הפגישה הרבי בירך אותי, ואיחל לי שאצליח במאמציי.

אחרי שחזרתי מניו יורק, כל ההתנגדות מצדם של אנשי חב"ד להקמתו של בית ספר נוסף התפוגגה, והצלחתי לייסד את המוסד החדש שנקרא 'ישיבה גדולה'.

בסופו של דבר הכל בא על מקומו. חמש שנים אחרי היווסדה, 'ישיבה גדולה' ו'מרכז התורה' התמזגו, וכיום לומדים במוסד זה מעל ארבע מאות וחמישים תלמידים, החל מגיל גן חובה ועד ללימודי ישיבה גבוהה לבוגרי התיכון - וכל זאת הודות לברכתו של הרבי.

מר משה זלצברג מתגורר עם משפחתו במונטריאול, קנדה. הוא רואיין למיזם 'המפגש שלי עם הרבי' בביתו, בחודש שבט תשע"א (2011).

עם הרבי כבר נפגשתי קודם לכן בנוגע לייסוד מחנה הקיץ 'גן ישראל' של חב"ד במונטריאול. בפגישה ההיא העניק לי הרבי שטר של חמישה דולרים - לא שטר של דולר כפי שהיה רגיל, אלא שטר של חמישה דולרים, שעדיין שמור אצלי. לכן, אותה פגישה הייתה זכורה לי לטובה, וחשתי שהרבי בוודאי ימצא דרך לפתור את הדילמה הזו.

הגעתי למרכז חב"ד בניו יורק, ואחרי המתנה ארוכה, הוזמנתי להיכנס למשרדו של הרבי סביב השעה אחת לפנות בוקר.

הרבי שאל בנוגע לאיזה נושא אני מעוניין לשוחח אתו. אמרתי לו שבאתי כדי לדון בהקמת בית ספר יהודי נוסף במונטריאול.

הוא שאל, "האם יש לכם מספיק תלמידים להקמת בית ספר חדש?"

"אין לנו תלמידים רבים כרגע", עניתי, "רק כחמישה או שישה נערים. אבל אחרי שנפתח כיתה אחת, אנו מקווים שהמוסד יגדל משנה לשנה, ויתווספו עוד כיתות".

הסברתי גם לרבי שהילדים מעוניינים להיות שומרי תורה ומצוות, אך לא בהכרח שהם מעוניינים להיות חסידי חב"ד.

הרבי גילה הבנה. למעשה, הוא אמר לי: "שמע, אני רוצה שתקים בית ספר יהודי, ושזה יהיה המוסד היפה ביותר שאפשר לבנות - שיהיה בו מיזוג אוויר בכיתות, ושהמקום יהיה נאה ומושך, שכן האימהות של הנערים הללו רוצות שהבנים שלהם ילכו ללמוד במקום מאוד יפה ומאוד נוח".

הופתעתי מהתשובה הזו - מהעובדה שהרבי הזכיר מיזוג אוויר, שהיה נחשב למותרות של ממש בימים ההם. התרשמתי מאוד מתשובתו של הרבי, שכן, היה מקום לצפות שבתור הרבי מליובאוויטש, הוא ירצה לקדם את מוסדות חב"ד ולהדגיש את היתרון שלהם על פני כל שאר המוסדות, אבל הוא לא נקט בעמדה זו כלל.

הוא היה בעד הקמת בית ספר יהודי נוסף במונטריאול. הוא הבין שלא כולם רוצים להיות חב"דניקים, ושלא כולם צריכים להיות חב"דניקים. יש גם דרכים נוספות

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה

הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז (1956) — במכתב 'מלמד' מביע הרבי התנגדות נחרצת להנהגה חריפה כלפי התלמידים הכוללת גזיפות והכאות, וקורא להעדיף את מידת החסד והקירוב! א' באייר

< תשמ"ו (1986) — באחת השיחות בהתוועדות שבת פרשת קדושים, הזכיר הרבי את העיקרון של 'קדש עצמך במותר לך' - שעל האדם לכפות את יצרו גם ביחס לענייני הרשות, שאין בהם כל איסור, אך הם בגדר מותרות. כדוגמה הזכיר הרבי רכישת מכונית חדשה, כשהוא רומז בכך למאורע שאירע זמן מה קודם לכן, כאשר סירב לקבל רכב חדש שנקנה עבורו במתנה, והתעקש להמשיך לנסוע במכוניתו הישנה (שהייתה בת כעשר שנים) באומרו שבשבילו "טובה גם המכונית הישנה, שדרכה פעלו הרבה עניינים חשובים". הרבי הוסיף וציין, שמבחינתו דחיית המתנה לא הייתה כרוכה בשום עניין של כפיית היצר, שכן מכונית חדשה כלל אינה מסוג הדברים המסבים לו עונג או הנאה.² א' באייר

1 אגרות קודש, כרך יג, עמ' ד

2 תורת מנחם תשמ"ו, חלק ג, עמ' 267

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015